

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 284/09-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. septembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť V. K., H., zastúpeného advokátom JUDr. D. S., H., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 17 CoE 328/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. augusta 2009 doručená sťažnosť V. K., H. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. D. S., H., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 CoE 328/2008.

Z obsahu sťažnosti okrem iného vyplynulo:

„Dňa 4. 5. 2007 navrhovateľ, ako oprávnený, doručil súdnemu exekútorovi JUDr. J. K., H., návrh na začatie exekučného konania proti povinnému: S. ... pre zaplatenie 394.435,- Sk s prísl. Exekútor vedie túto exekučnú vec pod sp. zn. Ex 1237/2007. Proti Upovedomeniu o začatí exekúcie podal povinný námietky zo dňa 16. 10. 2007. K námietkam sa oprávnený (navrhovateľ) vyjadril listom zo dňa 23. 10. 2007, doručeným exekútorovi dňa 25. 10. 2007. Exekútor námietky povinného spolu s vyjadrením oprávneného odstúpil Okresnému súdu Bratislava I, dňa 29. 10. 2007... OS Bratislava I o námietkach povinného rozhodol až Uznesením č. k. 3 Er 651/2007-59 zo dňa 28. 8. 2008, ktoré bolo navrhovateľovi doručené dňa 11. 9. 2008. Týmto uznesením súd námietkam povinného vyhovel.

Proti uzneseniu podal sťažovateľ odvolanie zo dňa 25. 9. 2008. O odvolaní rozhoduje odporca, ktorý vo veci doteraz nerozhodol napriek tomu, že od podania odvolania uplynulo už viac ako 10 mesiacov.

Odporcovi je zo spisu zrejmé, že k prietahom došlo už i na prvostupňovom súde. Odporca vedie vec pod sp. zn. 17 CoE 328/2008.

Navrhovateľ podal ústavnú sťažnosť pre prietahy zo dňa 9. 10. 2008 na odporcu OS Bratislava I. Ústavný súd Uznesením č. k. III ÚS 74/09-7 zo dňa 10. 3. 2009 sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú.“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiadal vydať tento nález:

„1. Základné právo navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd; postupom odporcu v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 17 CoE 328/2008 oprávneného: V. K., H., proti povinnému: S., so sídlom v B., pobočka H., pre vymoženie uloženej povinnosti, o námietkach povinného proti Upovedomeniu o začatí exekúcie, porušené bolo.

2. Prikazuje sa odporcovi Krajskému súdu v Bratislave, aby vo veci konal bez zbytočných prietahov.

3. *Navrhovateľovi priznáva finančné zadosťučinenie v sume 7.000,- EUR, ktoré mu je odporca povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.*

4. *Odporca je povinný uhradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 245,70 EUR do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu na účet navrhovateľovho právneho zástupcu (advokáta).“*

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh (v danom prípade sťažnosť) predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd zistil, že v danom prípade sťažovateľ namietal prietahy v postupe krajského súdu rozhodujúceho o odvolaní proti rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) č. k. 3 Er 651/2007-59 z 28. augusta 2008, ktorým bolo vyhovené

námietkam povinného (S., pobočka H.) proti exekúcii. Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ 25. septembra 2008 odvolanie, na základe čoho okresný súd 16. októbra 2008 predložil spis krajskému súdu na rozhodnutie. Keďže sťažovateľ prejavil nespokojnosť s postupom krajského súdu, 24. júla 2009 adresoval jeho predsedníčke sťažnosť na prietahy v konaní. Na sťažnosť reagovala predsedníčka tamojšieho súdu podaním z 31. júla 2009, v ktorom sťažnosť sťažovateľa uznala za dôvodnú. Toho istého dňa, teda 31. júla 2009 krajský súd uznesením č. k. 17 CoE 328/2008-69 napadnuté rozhodnutie okresného súdu potvrdil a 25. augusta 2009 vrátil spis okresnému súdu.

Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že sťažovateľ podal sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 62 a násl. zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) predsedníčke krajského súdu 24. júla 2009, teda vo veľmi krátkom časovom období pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, ktorému bola táto sťažnosť doručená 10. augusta 2009.

Okrem toho je potrebné poukázať na to, že po podaní sťažnosti predsedníčke odvolacieho súdu, ktorá danú sťažnosť uznala za dôvodnú, krajský súd v priebehu niekoľkých dní o opravnom prostriedku rozhodol, čo znamená, že sťažnosť bola napokon efektívne uplatnená, a vo veci konajúci súd podnikol okamžité kroky k ochrane základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Svedčí o tom rozhodnutie krajského súdu č. k. 17 CoE 328/2008-69 z 31. júla 2009, ako aj vrátenie spisu okresnému súdu, k čomu došlo 25. augusta 2009.

Ústavný súd vo svojej predchádzajúcej judikatúre už uviedol, že skutočnosť, že orgán štátnej správy súdu uzná sťažnosť na prietahy za dôvodnú, nemusí viesť bez ďalšieho k prijatiu v nadväznosti na to podanej sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie (§ 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde), pretože ústavný súd pridržiavajúc sa doterajšej stabilizovanej judikatúry považuje za potrebné poskytnúť všeobecnému súdu časový priestor na prijatie opatrení s cieľom nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného jeho nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou (IV. ÚS 78/07, IV. ÚS 59/08, IV. ÚS 27/09, IV. ÚS 115/09).

Keďže sťažnosť sťažovateľa adresovaná krajskému súdu splnila svoj účel a jeho základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru poskytol účinnú ochranu, ústavný súd považoval zásah v danej veci za irelevantný, a to aj s prihliadnutím na to, že dĺžka odvolacieho konania v trvaní 10 a pol mesiaca nesignalizovala reálnu možnosť porušenia uvedených práv.

Z judikatúry ústavného súdu taktiež vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 224/07). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (i podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovел (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 82/07).

Uvedené skutočnosti boli podkladom na záver ústavného súdu prijatý na predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde o tom, že sťažnosť je potrebné odmietnuť z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa uvedenými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. septembra 2009